

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין יב

עין משפט
גב מצוה

סדר א"מ"י" סוף פסוק
סגס ספסו ס פסג
פסוק דקנס ס פור
פסו ספס ס פסג
פסוק ס:

או ספס ספסו ספסו
סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

סר ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו
ספסו ספסו ספסו ספסו

בפסי' תלר. וקשה דבני מבוי נקט לשון לחי וגבוי תלר נקט לשון
פס כסולה שמעמח אף על גב דהקיים משה:
ורב נחמן תלר הלכה כר' אליעזר בפסי' תלר. והא דלח קאמר
הלכה כרבי בפסי' תלר דהא סבר כרבי אליעזר כדקאמרין
ומוריס חכמים הייט רבי לר' אליעזר

והוה ניהא כפי' דליה איירי בחלר
אלא ד"תיחא ליה לתקור' ר' אליעזר
קאמר כמשתגל ונרין לתר דרבי
ורבנן בחלר מרובעת פליגי דלרבנן
כפי' נהו בפס משה ולרבי לרין שני
פסין על שני משאויין דלי בחלרה
יתר על רחבה פליגי קשיא דרבי
נחמן תלר עממח קאמר רב נחמן
וכסוף שמעמח קאמר רב נחמן
נקיטין תלר עמררה יתר על רחבה
ניתר בלחי משה אלא דלי בתרובע
פליגי ונרין שני פסין על שני משאויין
או בפס אחד על חלרה כדאמר רב
נחמן כסוף שמעמח תלר מרובעת
הקונטרס שפירס כמון מרוח חת
כ"ל משה רוחו משה לנאן ומשה
לנאן דהו' כרנן דלרבנן כפי' בפס
אחד ומשה דהיישטו אלח כרבי לחי
דכי הילכח: **וכי** הימח דוון
שגטס דתלרעה ר' רוב חסן.
והתא לא נקט חלרה לא הו'
משמעט דוון יור' מרוב חסן
דלדברה הסמא דנקט כרוב חסן אי
רשחא כפי' דלפי' דלח הו' חלרה
כפי' וזילח וזילח רוב חסן למה לי
חלרה כשגטס ומשה כפי' דהתא
לא הו' לרין לחי רוב חסן כיון
שנתמעט חוירי מלרעה ויש ספרים
דגרסי למה לי רוב חסן ולפי' זה
לחי שפיר בפסיקות *יחיה ספרים
דלח גרסי רוב חסן אלא למה לי
בתיחא ומשה כפי' והו' הו':
הכא

ויתר פסי' תלר צריכין שיהא בהן ר' וכי הימח כמאן וארבעה כמאן
ורתי' **רב** אמר בר אביו כמה רבני תינא נאמרי לר' קמיה דר' תינא
בר פפי **קמיה** **בגל** גזילה **בתיחא** תלר **כי** מליק רבי יורא מימי פרשה
יברוח אהר-בארבעה משתי רוחות משהו לכאן ומשהו לכאן, והדתי' (ה) אדא
רב אביו רבני **הו' וסבר** לה כרבי יוס' אמר רב יוסף אמר רב **יהודה** אמר
שמואל חצר ניתר בפס אחד **לח** אביו לר' יוסף מי אמר שמואל -
הכי הוא אמר ליה **שמואל** לר' תנייה בר שילא: את לא תעביד עובדא
אלא או כרוב דופן או בשני פסין **אמר** ליה **אנא** לא ידענא דעובדא הוה
(ו) בדרהה דרעותא: לשון ים הנכנס לחצר הוה ואמא לקמיה רב יהודה ולא
אצרכיה אלא פס אחד **אמר** רב **לשון ים** קאמרתי. קל הוא שהקלו חכמים
במים כדבועא מיניה רבי מבלא מרוב מדיצה תלויה מו' שתחיד כדורבה:
אמר ליה 'אין מדיצה תלויה מתרת אלא במים-קל הוא שהקלו חכמים
במים מבל' כולם קשיא: **אי** **רב** **פפא** רוב הונא בריה דרב **יהושע**
מבי רב פרשה: מרוח אהר-בארבעה משתי רוחות משהו לכאן ומשהו
לכאן, אמר רב **פפא** אי קשיא לי הא קשיא לי: דאמר ליה **שמואל** לרבי
תנייה בר שילא: את לא תעביד עובדא אלא או כרוב דופן או בשני פסין
(ז) ודתי' **רב** אמר רב אהלי **ועתמח** רב יהודא עד ארבעה איבעית אימא
כמאן חצר **במבוי** ואבעית אימא דרב אחי גופיה תנאי' היא. תנו רבנן **לשון ים** הנכנס לחצר אין
במבוי הימנו בשבת אלא אם כן יש לו מדיצה גבוה * מפחים ברי' א שפירצתו ביותר משהו אבל עשרה
אין צריך להם למלאות הוא דלא ממלאיין הוא מלמלאיין, והא נפרצה חצר במלאות למקום האסור לה:
דאי

למה לי רוב דופן, בפס' ארבעה סגי וכו' תימא מאי כרוב דופן שבועה, דבארבעה היה ליה רוב דופן
למה לי ארבעה, בשלשה ומשהו כפי' דהא אמר רב אחי ועתמח רב יהודא עד ארבעה איבעית אימא
כמאן חצר במבוי ואבעית אימא דרב אחי גופיה תנאי' היא. תנו רבנן לשון ים הנכנס לחצר אין
במבוי הימנו בשבת אלא אם כן יש לו מדיצה גבוה * מפחים ברי' א שפירצתו ביותר משהו אבל עשרה
אין צריך להם למלאות הוא דלא ממלאיין הוא מלמלאיין, והא נפרצה חצר במלאות למקום האסור לה:
דאי

לסובלין. מקום: **פי' קאמר** לפי' לר' (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)
לשון קאמר חצר נוספת דמוספי בית שזמי' ורבי אליעזר דרבי
הלל קף: **ובפס'** יהא פחות רוחבו מלרבע אמות ויהא לרין חסין:
עד ארבעס' ספרים אפילו איט רחב אלא אמה או חמשה או ארבעס'
ספרים לרין לחי אכל בפחות
מלרבעס' איט לרין לטוס: **בפס'**
פכז. אם נפרלה למקום האסור לה
לרעה שיוך משני יודיה: **פסן** פחים.
דקאמר ר' ירמיה רבי, ומתי' הלכח'
דקאמר רב נחמן דמשמע מכלל דפליגי
אל כפסי' תלר: **פסן** פליגי פליס רבנן.
כפי' מתיקורא קל רבי: וזוהמל' כפס'
פפסו. לוליאל אלח שגטס מחלן וסלשה
מחלן וקשי' גזולה מרתה: **מימי'**
עלה מן היס: **רבי** ספ' וסבר לט'
כר' יופי'. דאמר 'לחי רוב שגטס'
ספרים כפי' ורבי יוחנן, אליכ' דרבנן
קאמר דפס דקאמר רבנן: חלרה
ספרים ראל וכפי' רוחת בני כפי'
מתיאין: **לשון ים** שנכנס למד' סו'.
יפרתי הוון כמלוח: ולא חלרה
פס' ספ' ספ' ברהס הסתל ומתי'
למלוח מן היס לפנים ממקו
המדלי' ולא חמין קל ממלח
מכרמלי' לרקות היחד: **פסקו**
ספרי' כפי'. למלוח מן מ"ן חסין
כפי' לחי וקשה. למלוח מן חסין
כל שזאל: כדכפס' מימי' סו'. אלחא יס
להל' כפי' [מה] [שון] [מן] [מקום] חצר
לחי נקט חרבה דרעה לרוח חס'
מתיחא חרבות: **פסל** כפי'. כון
זונחרת שזאל למעלה מן היס כפסין
כזל מתיחאין: **למן** ד' (ה): **פסל**
פסו. דשזאל חרשחאל קשיא:
יפרש. לדשזאל חצר דקאמר כפי'
אחד הייט חלרה ספרים ספרי' (ה)
דקאמר שני פסין כקמיס כל דהו':
כלמלוח ופשוטי. דלחמיסין מלרעה
והו' לח בני מדי': **דפס** אמר רב
פסל. לעיל דפסח מלרעה לא
לרין לטוס: **פסן** כפסל. חלר מרובע
או רחבו יותר מלרס אצי' דלחמיסין
מלרעה לא כפי' כפי': **כפי'**. לרבי
יותר על רחבו: **דריב** פסל' ספרי'
ספ'. **למן** (ו) מפרש להו' וליכל למקיס'
עלה דמלאח הילך כפי' רוב דופן
זונת: **פסל** כפסל. דק פירקה
הסתל וכסל' נפר' כמלוח עסקיין
מדחלגי כפסרה ליותר מתיחא:
פסל פס כן. עשו מתיחא גבוה
פירקה כסל חלר עד עשרה: **פסל**
פפס פין לרין לטוס. ספרי' יס שיוך
מחלן ומחלן: **פסל** ספ' דלח
פפסל' וכן. מוס ומסל' מכרמלי'
לרקות היחד: **פסל** פפסל' פפלוגין.
כהא תלר: **כפסל**. לח דווקא אלח
כל יותר מתיחא קפי ליה מלוח:
דאי

ספרי' א"מ"י" סוף פסוק
סגס ספסו ס פסג
פסוק דקנס ס פור
פסו ספס ס פסג
פסוק ס:

למן ד' (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

הגהות
הב"ח
(א) בני ספ'
דפי רב חלי'
רבי אביו:
(ב) סו'
דשזאל חצר
בדרה דשזאל
(ג) סו'
הידי' רבי
כפי' קשיא לחי
כפי' לחי וקשה
כפי' ותיכח לא
כפי' חסין ר' אהל' יס
(ד) ריח'
דרב חלי' וכו'
למן יריב כפי'
דף י"ג:

זכח ק"ו ע"ג
פסל י:

גליין
הש"ס

כפי' חצר כמאן
כ' יתח חסן
מתיחא. סו'
גישין דף לא
כפי' כפי' חסן
למן יריב כפי'
דף ע"ג
מתיחא חסין
ולמן דף י"ג
כפי' מתיחא:
מתיחא:

ספרי' א"מ"י" סוף פסוק
סגס ספסו ס פסג
פסוק דקנס ס פור
פסו ספס ס פסג
פסוק ס:

למה לי רוב דופן, בפס' ארבעה סגי וכו' תימא מאי כרוב דופן שבועה, דבארבעה היה ליה רוב דופן
למה לי ארבעה, בשלשה ומשהו כפי' דהא אמר רב אחי ועתמח רב יהודא עד ארבעה איבעית אימא
כמאן חצר במבוי ואבעית אימא דרב אחי גופיה תנאי' היא. תנו רבנן לשון ים הנכנס לחצר אין
במבוי הימנו בשבת אלא אם כן יש לו מדיצה גבוה * מפחים ברי' א שפירצתו ביותר משהו אבל עשרה
אין צריך להם למלאות הוא דלא ממלאיין הוא מלמלאיין, והא נפרצה חצר במלאות למקום האסור לה:
דאי

למה לי רוב דופן, בפס' ארבעה סגי וכו' תימא מאי כרוב דופן שבועה, דבארבעה היה ליה רוב דופן
למה לי ארבעה, בשלשה ומשהו כפי' דהא אמר רב אחי ועתמח רב יהודא עד ארבעה איבעית אימא
כמאן חצר במבוי ואבעית אימא דרב אחי גופיה תנאי' היא. תנו רבנן לשון ים הנכנס לחצר אין
במבוי הימנו בשבת אלא אם כן יש לו מדיצה גבוה * מפחים ברי' א שפירצתו ביותר משהו אבל עשרה
אין צריך להם למלאות הוא דלא ממלאיין הוא מלמלאיין, והא נפרצה חצר במלאות למקום האסור לה:
דאי

למה לי רוב דופן, בפס' ארבעה סגי וכו' תימא מאי כרוב דופן שבועה, דבארבעה היה ליה רוב דופן
למה לי ארבעה, בשלשה ומשהו כפי' דהא אמר רב אחי ועתמח רב יהודא עד ארבעה איבעית אימא
כמאן חצר במבוי ואבעית אימא דרב אחי גופיה תנאי' היא. תנו רבנן לשון ים הנכנס לחצר אין
במבוי הימנו בשבת אלא אם כן יש לו מדיצה גבוה * מפחים ברי' א שפירצתו ביותר משהו אבל עשרה
אין צריך להם למלאות הוא דלא ממלאיין הוא מלמלאיין, והא נפרצה חצר במלאות למקום האסור לה:
דאי